

2. स्वभूमि.

- स्वभूयक्त adj. wohl gesalbt AV. 20, 128, 7.
 स्वभूय्य adj. 1) sehr nahe bevorstehend MBh. 3, 11402. — 2) sehr rasch (nach Comm.) Āṅg. Ça. 5, 20, 2.
 स्वभूय्यै adj. von selbst erschrocken AV. 11, 9, 17.
 स्वमन् (von स्व) adj. in अल्पं geringen Besitz habend ÇATR. 14, 109.
 स्वमात्र, instr. nur durch sich selbst Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 4, Çl. 1. in thy entirety HALL.
 स्वमेक (1) m. n. Jahr TITBĀDIT. im ÇKDB. — Vgl. सुमेक.
 स्वयंवर 1) adj. (f. स्त्री) selbst wählend: कन्या ein Mädchen, das den Gatten sich selbst wählt, AK. 2, 6, 1, 7. H. 511. M. 9, 92. MBh. 1, 2259. 3828. 5, 5950. HARIV. 8392. KATHĀS. 68, 13. 121, 219. 123, 120. MĀRK. P. 124, 21. श्रियः (nom. pl.) HEM. JOGAÇ. 2, 74. भर्तृ° MBh. 1, 125. — 2) m. Selbstwahl, freie Wahl: सुहृद् ein Freund, den man sich selbst wählt, KATHĀS. 22, 120. 28, 116. 104, 217. सुहृद् 10, 20. सखी 28, 104. स्वयं-रागता aus eigenem Antriebe, von freien Stücken 117, 140. Insbes. die den Mädchen der Kriegerkaste gestattete freie Wahl des Gatten: वृषवानाः स्वयंवरम् MBh. 1, 4083. राज्ञाह्वय नराधिपान् । पित्रा स्वयंवेर दत्ता उ-
 क्तिता 4414. 3, 2111. fg. 2179. 2876. 5, 6004. 7117. 7, 1045. R. 1, 34, 20 (35, 18 GORR.). KATHĀS. 33, 7. RĪĒA-TAR. 1, 66. 68. ŚĪH. D. 127, 19. BHĪG. P. 1, 10, 29. 9, 10, 6. स्या 10, 68, 1. ष्यति KATHĀS. 30, 82. 101, 46. वृतः पतिः 106, 15.
 स्वयंवरणा n. die freie Wahl des Gatten (obj.): सीता° ŚĪH. D. 127, 18.
 स्वयंवरप्रभा f. N. pr. der Gattin des Daitja TrailokjamĀlin KATHĀS. 118, 108.
 स्वयंवश adj. von sich selbst abhängig, frei: नाकुमस्मि वशः MBh. 1, 7796.
 स्वयंवरु n. (sc. यन्त्र) Bez. eines best. Instruments (von selbst sich be-
 weegend) GOLĀDHJ. JANTRĀDH. 50. fgg.
 स्वयंवाद m. eine eigene Behauptung RĪĒA-TAR. 6, 236 (getrennt gedr.).
 स्वयंविक्रीत adj. selbstverkauft: ॠक् Spr. (II) 7340.
 स्वयंवृत adj. selbsterwählt: पति VIKR. 101.
 स्वयंवेदन n. spontanes Bewusstsein SARYADARÇANAS. 13, 16 (getrennt
 gedr.). — Vgl. स्वसवेदन.
 स्वयंशीर्षा adj. von selbst abgefallen: Früchte M. 6, 21.
 स्वयंप्रत adj. von selbst gereift KĀṬH. 13, 5.
 स्वयंश्रेष्ठ adj. von Natur der schönste u. s. w.: Çiva MBh. 13, 1155.
 स्वयंसमृद्ध adj. an sich vollständig AIT. Br. 6, 10.
 स्वयंसिद्ध adj. von selbst fertig dastehend: लोक HEM. JOGAÇ. 4, 105.
 स्वयंसेम् adj. von selbst fallend AV. 7, 76, 2.
 स्वयंसेस्त adj. von selbst abgefallen: Horn KAUC. 31.
 स्वयंकारकरी f. = स्वयंकारिका MĀRK. P. 51, 5.
 स्वयंकारिका f. N. pr. einer bösen Fee (auf eigene Hand raubend),
 einer Tochter Duhsaha's, MĀRK. P. 51, 32. 36.
 स्वयंकारी f. = स्वयंकारिका MĀRK. P. 51, 96. fg.
 स्वयंकारि nom. ag. ein Opferer auf eigene Hand SHADY. Br. 4, 1; vgl.
 GOBH. 1, 9, 8.
 स्वयंकारि m. ein Opfer auf eigene Hand (einfaches, nicht förmliches)

- ÇĀṆKH. ÇR. 4, 5, 12. Schol. zu KĀṬI. ÇR. 422, 19.
 स्वयंकारिन् adj. der ein solches Opfer darbringt ÇĀṆKH. ÇR. 2, 3, 23.
 KĀṬI. ÇR. 25, 6, 13.
 स्वयंकर्तृ adj. selbstgemacht, — bereitet P. 2, 1, 25, Schol. वेदि, इध्म
 (ohne genaue Beobachtung der Vorschriften) TĀB. 1, 7, 3, 8. लवणा M.
 6, 12. शय्या R. GORR. 2, 28, 20. दुःख R. SCHL. 2, 63, 11. श्लोक selbstver-
 fasst KATHĀS. 7, 1. मूर्खना MEGH. 84. विप्रक् auf eigene Hand unternom-
 men M. 7, 164. so v. a. adoptirt JĀĒN. 2, 131. — Vgl. स्वकृत.
 स्वयंकृतिन् adj. der Etwas selbst thut, selbst Hand anlegt Suçr. 1, 123, 15.
 स्वयंकृति adj. selbstbestiegen: अभवत् °क्रान्तनृपासना sie bestieg selbst
 den Thron RĪĒA-TAR. 6, 382.
 स्वयंखात adj. selbstgegraben GOBH. 4, 7, 8.
 स्वयंगुणपरित्याग m. freiwilliges Aufgeben des Fadens (der Tugend)
 Spr. (II) 7307.
 स्वयंगुप्त 1) adj. durch sich selbst geschützt. — 2) f. स्त्री Mucuna pru-
 ritus ÇABDAR. im ÇKDB. RĪĒAN. 3, 28. Suçr. 2, 136, 9. 338, 18. 493, 12:
 vgl. स्वगुप्ता und श्रामगुप्ता.
 स्वयंगुरुव n. eigene Schwere Spr. (II) 5892.
 स्वयंगुरुह m. das Ergreifen auf eigene Hand, gewaltsames Ergreifen:
 प्राक्षेत्रे ÇIÇ. 1, 50. könnte auch adj. gewaltsam sein.
 1. स्वयंगुराह m. gewaltsames Ergreifen: सुराङ्गना° Z. d. d. m. G. 27,
 92. MĀLATIM. 153, 17.
 2. स्वयंगुराह adj. (f. स्त्री) 1) gewaltsam ergriffen: (कन्याः) °प्राक्ता भवि-
 ष्यति युगान्ते समुपस्थिते MBh. 3, 13045. — 2) wobei Gewalt angewandt
 wird, gewaltsam: अलंकृतो ऽस्मि °प्रणयेन भवता so v. a. zudringlich
 MĀKĒH. 109, 24. °प्राह्म adv. gewaltsam: असंप्रदत्ता यो ऽस्माभिः °प्राह्-
 मधर्षयत् HARIV. 11006 (S. 790). °प्राह्निषक्तबाहु KUMĀRAS. 3, 7.
 स्वयंगुराह्य adj. wobei Gewalt angewandt wird, was gegen Jmdes Wil-
 len geschieht: न केचिदीशते °प्राह्यस्य MBh. 3, 13863.
 स्वयंचिर्ति f. Schichtung auf eigene Hand TS. 5, 7, 9, 2.
 स्वयंज्ज् adj. (f. स्त्री) von selbst entsprungen: Wasser RV. 7, 49, 2.
 स्वयंज्योतिस् adj. von selbst leuchtend ÇAT. Br. 14, 7, 4, 10. WEBER, RĪ-
 MAT. UP. 354. BHĪG. P. 4, 20, 7. 5, 11, 13. 7, 3, 26. 8, 1, 13. 7, 29. 10, 70, 5.
 Verz. d. Oxf. H. 90, b, 13 v. u. (getrennt gedr.).
 स्वयंपत adj. der eigenen Richtung folgend RV. 1, 166, 4.
 स्वयंपदत adj. selbstgegeben, Bez. eines elternlosen oder von den Eltern
 verlassenen Kindes, das sich selbst als Sohn einem Andern anbietet,
 BAUDHĀJANA bei KULL. zu M. 9, 158. M. 9, 160. 177. JĀĒN. 2, 131.
 स्वयंपदान n. das Hingeben (einer Tochter) auf eigene Hand KATHĀS.
 67, 77.
 स्वयंपदिर्न adj. von selbst abgerissen TS. 1, 8, 9, 3. TĀB. 1, 7, 2, 8.
 स्वयंपदम् adj. von selbst offenbar (= स्वयंप्रकाश Comm.) BHĪG. P. 4, 7, 50.
 स्वयंपदिर्दृष्ट adj. selbstbezeichnet ÇAT. Br. 8, 6, 1, 16. 9, 1, 2, 39. 3, 12.
 स्वयम् indecl. (eig. ein erstarrter nom. von स्व die eigene Person;
 vgl. अयम्, इयम्, इदम्) गाṇa स्वरादि zu P. 1, 1, 37. selbst AK. 3, 5, 16.
 RV. 1, 122, 9. 188, 5. 2, 33, 14. स्वयमत्कं वसानः 4, 18, 5. 10. 5, 44, 8. स्वयं
 वर्धस्व तन्वम् 7, 8, 5. 56, 11. 10, 7, 6. 27, 12. AV. 12, 4, 27. 14, 1, 57. ÇAT.
 Br. 1, 6, 2, 8. 13, 2, 7, 11. 14, 7, 4, 10. KĀṬHOP. 2, 5. TAITT. UP. 2, 7. स्वयं